

Κυθρεύτισσα, ευλογημένη να 'σαι

- Γεώργιου Κοκή*
- Γυναίκα της Κυθρέας,
  - όποια και να' ναι, όπου και να'σαι,
  - σαν περνάς μπροστά μου,
  - ευλαβικά σκύβω μπρος στο μεγαλείο σου,
  - σε χαιρετώ
  - Ταπεινά γονατίζω μπροστά σου,
  - σε ευλογώ.
  - Σε γνώρισα σα μάνα,
  - με λαχτάρα να φέρνεις τον καρπό της αγάπης σου στον κόσμο, παιδί λατρευτό,
  - με στοργή να τ' αναθρέφεις
  - νηστική εσύ να μένεις, φτάνει εκείνο να' ταν χορτάτο,
  - με τριμμένα μα ολοκάθαρα να γυροφέρνεις ρούχα, φτάνει εκείνο να' ταν καλοντυμένο,
  - με φθαρμένα μα φρεσκοβαμμένα ποδήματα να περπατάς, φτάνει εκείνο να φορούσε όμορφα καινούρια.
  - περήφανη να το καμαρώνεις να βαδίζει το δρόμο της τιμής, που εσύ με πάθος του έδειξες,
  - και γαλήνια να κλείνεις τα μάτια σαν δικαιώνονταν οι κόποι, οι πόθοι και οι προσδοκίες σου.
  - Σε γνώρισα σαν αδελφή,
  - να μάχεσαι στο πλάι τ' αδελφού π' αγωνιζόταν για λευτεριά,
  - που μοχθούσε για το δίκιο,
  - π' αγωνιζόταν για το καθημερινό ψωμί,
  - που θυσιαζόταν πρόθυμα στο βωμό του χρέους,
  - και σαν έπεφτε εκείνος,
  - τη θέση του να παίρνεις
  - να σηκώνεις αγόγγυστα το οικογενειακό βάρος,
  - να ξεφλάς αδείλιαστα το προς την πατρίδα χρέος.
  - να κρατάς περήφανα ψηλά το κεφάλι, καθάριο το μέτωπο,,
αγνή την ψυχή.
  - Σε γνώρισα σαν γυναίκα
  - να παραστέκεσαι στον άντρα σου,
  - να πορεύεσαι
  - να μάχεσαι στο πλάι του,
  - ν' απολαμβάνεις με το ταίρι σου την ανταμοιβή του κοινού μόχθου,
  - στολίδι να'σαι του σπιτιού,
  - καμάρι της γειτονιάς.
  - αποκούμπι των γονιών σου,
  - περηφάνεια του ανδρός σου.
  - Σε γνώρισα σαν κόρη,
  - να σκύβεις πεισματικά επάνω στο βι-

βλίο το κεφάλι

- να κατακτάς τη γνώση,
  - να πλάθεις όνειρα,
  - να μοχθείς για την πραγμάτωσή τους,
  - να χαίρεσαι την επαλήθευσή τους.
  - Σε καμάρωνα
  - νοικοκυρά, να διαφεντεύεις το σπίτι σου,
  - δουλεύτρα, ν' ασχολείσαι στο χωράφι,
  - εργάτρια, να ιδρώνεις σ' όποια σου λάχαινε
- ευλογημένη δουλειά, με το
ψαλίδι, τον αργαλειό, την πέννα,
- δασκάλα, να μοχθείς στη μετάδοση της γνώσης στα τρυφερά σου βλαστάρια με τα γράμματα, την τέχνη, μα πρώτ' απ' όλα και πάνω απ' όλα στη μεταλαμπάδευση της αγάπης για κάθε καλό, ευγενικό κι ωραίο.
  - Τώρα σε βλέπω
  - να τριγυρνάς σε κάθε μέρος του νησιού,
  - εκτός από τον πιο αγαπημένο σου τόπο,
  - κρατώντας ψηλά το κεφάλι,
  - ορθό το κορμί,
  - να παίρνεις δρόμο και στρατί,
  - να φτάνεις στην Πράσινη Γραμμή,
  - να σταματάς ανήμπορη εκεί,
  - ν' αφήνεις ελεύθερη σκέψη και μα-

τιά,

- ν' αφήνεις με τα δικά τους φτερά
- στο πολυπόθητο χωριό,
- τ' αγαπημένο σπιτικό
- Σε βλέπω
- με μια φωτογραφία αγκαλιά,
- περήφανα να την κρατάς
- κι ολόγουρά σου να ρωτάς
- τι ν' απόγινε αυτός που αγαπάς,
- και στο Θεό μια προσευχή
- κοντά σου πάλι να φανεί.
- Μαζί σου σμίγεις τη φωνή,
- σε μια κοινή μας προσευχή,
- ευλογημένη να'σαι Εσύ
- κι ό,τι ποθείς μεσ' τη ζωή,
- Κυθρεώπισσα μάνα, γυναίκα, κόρη κι αδελφή
- σε μια μέρα κοντινή να πραγματοποιηθεί.